

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] stuprum sit species luxuriæ? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

tur a somno, propter vaporis turbulentiam, vel puritatem: secundum hoc usus rationis magis vel minus impeditur in dormiendo. Semper tamen quantum ad aliquid impeditur, ut non possit omnino liberum iudicium habere, ut in prima parte dictum est.

1. p. q. 84.
ar. 8.

Et ideo non imputatur ei ad culpam quod tunc agit. Ad tertium dicendum, quod apprehensio rationis non ita impeditur in somno sicut eius iudicium, quod perficitur per conversionem ad sensibilia, que sunt prima principia cogitationis humanæ. Et ideo non prohibet hominem secundum rationem apprehendere aliquid de nouo in dormiendo, vel ex ipsis reliquijs precedentium cogitationum, & phantasmatibus solutis, vel etiam ex reuelatione diuina, aut immittente angeli boni vel mali.

ARTIC. VI.

747 *Vtrum stuprum debeat poni vna species luxuriæ?*
sup. ar. 1. **A**D sextum sic proceditur. Videtur, quod stuprum
cor. Et 4. non debeat poni vna species luxuriæ. Stuprum
d. 4. ar. enim importat illicitam virginum deflorationem, ut
4. q. 1. ar. habetur in decretis * 36. q. 1. Sed hoc potest esse for-
2. cor. Et luti cum soluta, quod pertinet ad fornicationem.
mal. q. 15 Ergo stuprum non debet poni species luxuriæ a for-
ar 3. cor. nicatione distincta.

* 36. q. 1. ¶ 2 Præterea, Ambr. ¶ dicit in lib. de Patriarchis
c. lex illa Nemo sibi blandiatur de legibus hominum: contra
præterito stuprum adulterium est. Sed specierum ex opposito
rum. diuisarum, vna non continetur sub alia. Cum ergo
¶ lib. 1. de adulterium ponatur species luxuriæ, videtur quod
Abrahâ stuprum species luxuriæ poni non debeat.

c. 4. inter ¶ 3 Præterea, Inferre alicui iniuriam videtur ma-
princ. & gis ad iniustitiam, quam ad luxuriam pertinere. Sed
med. 10 4 ille qui stuprum committit, iniuriam facit alteri. Scilicet
licet patri puellæ, quam corrumpit, qui potest ad
animum suum iniuriam reuocare, & agere adione
iniuriarum contra stupratorem. Ergo stuprum non
debet poni species luxuriæ.

SED contra est, quod stuprum propriè consistit in actu

actu venereo quo virgo defloratur. Cum igitur luxuria proprie sit circa venerea, videtur quod stuprum sit species luxuriæ.

RESPONDEO dicendum, quod ubi circa materiam alicuius vitij occurrit aliqua specialis deformitas, ibi debet poni determinata species illius vitij. Luxuria autem est peccatum circa venerea existens, ut supra dictum est. In virgine autem sub custodia patris existente, quedam deformitas specialis occurrit, si corrumpatur: tum ex parte puellæ quæ ex hoc quod violatur, nulla pactione conjugali præcedente, impeditur a legitimo matrimonio consequendo, & ponitur in via meretricandi, à quo retrahebatur, ne signaculum virginittatis amitteret: tum etiam ex parte patris, qui de eius custodia sollicitudinem gerit, secundum illud Eceles. 42. Super filiam luxuriosam confirma custodiam, ne quando faciat te in opprobrium venire inimicis. Et ideo manifestum est, quod stuprum quod importat illicitam virginum deflorationem, sub cura parentum existentium, est determinata luxuriæ species.

q. præced.
ar. 1. c.
3.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis virgo sit soluta à vinculo matrimonij, non tamen est soluta à patris potestate: habet etiam speciale impedimentum fornicarij concubitus virginittatis signum, quod non debet nisi per matrimonium auferri. Vnde stuprum non est fornicatio simplex, sed fornicatio est concubitus qui fit cum meretricibus, id est, mulieribus iam corruptis: ut patet per * gloss. 2. ad Cor. 12. super illud, Et non egerunt pœnitentiam super immunditia & fornicatione, &c.

gloss. in
1. Cor. 12.

Ad secundum dicendum, quod Ambr. ibi aliter accipit stuprum, prout scilicet communiter accipitur pro omni peccato luxuriæ. Vnde stuprum ibi nominat concubitus viri conjugati cum quacumque alia muliere, præter uxorem. Quod patet ex hoc quod subdit, Nec viro licet quod mulieri non licet. Et hoc modo etiam accipitur Numeri quinto: ubi dicitur,

T 4 tur,

tur, Si later adulterium & testibus argui non potest, quia non est inuenta in stupro, &c.

Ad tertium dicendum, quod nihil prohibet vnum peccatum ex adiunctione alterius deformius fieri. Fit autem deformius peccatum luxuriæ ex peccato iniustitiæ: quia videtur concupiscentia esse inordinatior, quæ à delectabili non abstinere, vt iniuriam vitæ. Habet autem duplicem iniuriam annexam. Vnam quidem ex parte virginis: quam etsi non vi corrumpit, tamen eam seducit, & sic tenetur ei satisfacere. Vnde dicitur Exod. 22. Si seduxerit quis virginem nondum desponsatam, dormieritque cum ea, dotabit eam & habebit eam in vxorem. Si autem pater virginis duxerit, reddet pecuniam iuxta modum dotis quam virgines accipere consueuerunt. Aliam vero iniuriam facit patri puellæ. Vnde & ei secundum legem tenetur ad pœnam. Dicitur enim Deute ron. 22. Si inuenit vir puellam virginem quæ non habet sponsum, & apprehendens concubuerit cum illa, & res ad iudicium venerit: dabit qui dormiuit cum ea, patri puellæ 50. siclos argenti, & habebit eam vxorem. Et quia humiliavit illam, non poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ. Et hoc ideo, ne videatur ludibrium fecisse, vt Augustinus * dicit.

ARTIC. VII.

Virum raptus sit species luxuriæ distincta à stupro?

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod raptus non sit species luxuriæ distincta à stupro. Dicit enim * Isidorus in lib. Etymol. quod stuprum, id est raptus, propriè est illicitus coitus à corruptore do dicitur. Vnde & qui raptu potitur, stupro fruitur. Ergo videtur, quod raptus non debeat poni species luxuriæ à stupro distincta.

¶ 2 Præterea, Raptus videtur quandam violentiâ importare. Dicitur enim in Decretis 36. ¶ quest. 1. quod raptus committitur, cum puella violenter à domo patris abducitur, vt corrupta in vxorem habeatur.

in l. qua. sup. Deu. qu. 39. à me. 20. 4.

748

su. a. 1. c.

¶ 4. d. 41

a 4. q. 1. c.

¶. et q. 2.

c. ad 6

¶ mal. q.

15. a. 3. c.

¶ l. 5. ety.

uo. c. 26.

ant. med.

¶ 36. q. 1.

c. lex ill. 2

præterito

rum.